

طوریکه ارائه گردید

صبح بخیر آقای رئیس، اعضای محترم شورای امنیت،

ما در حالی گرد هم آمده ایم که توجه و تمرکز جدی بر این معطوف است تا اطمینان حاصل شود که سه روند پیچیده و بهم پیوسته انتقال در افغانستان - یعنی انتقال سیاسی، امنیتی و اقتصادی - در مسیر درست قرار دارند. قرار است این تلاش‌ها در سال ۲۰۱۴ به اوج و نتیجه نهایی خود برسند، اما بنیان‌ها و پایه‌های اساسی آن باید در همین سال گذاشته شوند.

محور اصلی روند انتقال، تقویت مالکیت ملی و رهبری افغانستان است. از این رو، مسئولیت پیشبرد پیشرفت‌ها بر دوش دولت افغانستان و نیروهای برجسته سیاسی کشور قرار دارد.

با این حال، نیاز روشن به حمایت دوامدار و قابل پیش‌بینی جامعه بین‌المللی، تا سال ۲۰۱۴ و پس از آن، وجود دارد؛ حمایتی که به گونه‌ای فراهم گردد که رهبری افغانستان را تقویت کند.

آقای رئیس،

چنان که در این هفته اعلام شد، نیروهای امنیتی افغانستان وارد آخرین مرحله به دوش گرفتن مسئولیت رهبری تأمین امنیت در سراسر کشور شده‌اند. با این حال، عناصر مخالف دولت تلاش دارند با هدف قرار دادن منسوبین امنیتی و ایجاد رعب و هراس در میان افراد ملکی، در برابر این روند ایستادگی کنند. هدف آنان این است که اعتماد مردم را نسبت به دولت و نیروهای مسلح آن متزلزل سازند.

ما شاهد حملات پیچیده و به گونه فزاینده وحشیانه علیه اهداف مهم و برجسته هستیم؛ حملاتی که تلفات افراد ملکی در آن بسیار بلند است، در دستیابی به اهداف نظامی بسیار اندک موفق می‌شوند، اما با وجود آن، توجه و پوشش رسانه‌ای را به دست می‌آورند. قتل‌های هدفمند افرادی که حامی دولت پنداشته می‌شوند، شامل کارمندان ملکی و کارکنان عدلی و قضایی بوده و این اقدامات در مغایرت با حقوق بین‌الملل و اصول و هنجارهای جنگ قرار دارد. در مراکز پرجمعیت، حملات در مکان‌های عمومی نشان‌دهنده بی‌اعتنایی کامل به جان افراد ملکی است.

نیروهای امنیتی افغانستان با شجاعت می‌جنگند و بار اصلی تلفات را به دوش می‌کشند؛ در عین حال، در مقابله با اهداف نیات نیروهای مخالف دولت، شجاعت، اعتماد به نفس و توانایی بیشتری از خود نشان می‌دهند.

هم‌زمان، نیروهای افغان، به‌ویژه اردوی ملی، به توانمندسازهای حیاتی مانند ظرفیت هوایی نیاز فوری دارند تا مؤثریت و پایداری آنان تضمین گردد. کمک در این زمینه بر عهده جامعه بین‌المللی است.

آقای رئیس،

انتقال آرام و مشروع قدرت، به‌گونه گسترده به‌عنوان مهم‌ترین بخش روند انتقال شناخته می‌شود؛ بخشی که زیربنای تمام تلاش‌های دیگر را تشکیل می‌دهد. رئیس‌جمهور کوزی همچنان بر تعهد خود مبنی بر کنار رفتن از قدرت مطابق به قانون اساسی تأکید می‌ورزد. برنامه‌ریزی‌ها و صف‌آرایی‌های سیاسی در آستانه انتخابات، که قرار است به تاریخ ۵ اپریل ۲۰۱۴ برگزار شود، بر فضای سیاسی کشور سایه افکنده است.

هرچند در بسیاری از عرصه‌های تخنیکی شاهد پیشرفت هستیم، اما از ادامه تأخیر در تصویب دو سند مهم تقنینی مربوط به انتخابات نگران می‌باشم. برای آمادگی‌های منظم و به‌موقع جهت برگزاری انتخابات، لازم است این قوانین پیش از رخصتی تابستانی شورای ملی توشیح و نافذ گردد. این امر مستلزم کوتاه آمدن و حسن نیت از سوی همه طرف‌ها، به‌ویژه مشارکت فعالانه حکومت، می‌باشد.

نبود پیشرفت دوامدار در این عرصه حیاتی، از هم‌اکنون در ذهن برخی‌ها پرسش‌هایی را درباره نیت برگزاری انتخابات به‌گونه به‌موقع و قابل قبول ایجاد کرده است.

تمرکز بیشتر بر رسیدن به یک توافق گسترده ملی در مورد برنامه‌های انتخاباتی و نامزدان احتمالی ریاست‌جمهوری، امری مشروع و حتی قابل توصیه است. با این حال، این روند نباید به بهای لطمه‌زدن به آمادگی‌های انتخاباتی تمام شود. همچنان، چنین توافقی نمی‌تواند و نباید جایگزین انتخابات معتبر گردد. هیچ بدیلی برای برگزاری انتخابات فراگیر و شفاف وجود ندارد؛ انتخاباتی که بتواند روند انتقال سیاسی را با میزان لازم مشروعیت و مقبولیت به انجام برساند. انتخابات، محور اساسی مشروعیت داخلی و بین‌المللی و نیز تداوم حمایت فوق‌العاده جامعه بین‌المللی از حکومت جدید به‌شمار می‌رود.

آقای رئیس،

صلح بزرگ‌ترین آرزوی مردم افغانستان است.

تلاش‌های سیاسی متمرکز بر ایجاد دفتر طالبان در دوحه، به‌منظور گفت‌وگو میان شورای عالی صلح افغانستان و نمایندگان باصلاحیت طالبان جهت تقویت صلح و مصالحه، در این هفته به تحولات و اعلامیه‌های متناقض انجامید. ما امیدواریم که جنجال‌های کنونی و نگرانی‌های مشروع پیرامون دفتر طالبان در دوحه به‌زودی حل‌وفصل گردد و بدین ترتیب راه برای گفت‌وگوهای مستقیم صلح و مصالحه میان شورای عالی صلح و طالبان گشوده شود. همچنان امیدواریم که این روند با کاهش خشونت و تلفات افراد ملکی همراه باشد. یوناما آماده است تا از تمامی تلاش‌های صلح و مصالحه،

بر اساس مأموریت خود و در مطابقت کامل با آن، حمایت نماید. از جمله، یوناما آماده است تا زمینه گفت‌وگوی بین‌الافغانی در سطح خط دوم (Track II) را تسهیل کند و همچنان با طالبان در مورد مسایلی مربوط به ترویج حقوق بشر، تطبیق حقوق بشردوستانه و کاهش تلفات افراد ملکی وارد تعامل شود.

ترویج صلح و مصالحه مستلزم فراهم‌بودن یک فضای مساعد منطقه‌ای است.

تحولات اخیر میان افغانستان و پاکستان، چنان‌که در گزارش سرمنشی نیز به آن اشاره شده است، مایه نگرانی می‌باشد. چنین تنش‌ها، به‌ویژه در این مرحله از روند توسعه و تحول افغانستان، تأسّف‌بار و خطرناک است. این تنش‌ها عناصر اضافی خطر را به وضعیت سیاسی و امنیتی‌ای می‌افزاید که هم‌اکنون در افغانستان و منطقه پیچیده و بغرنج است. بر دو کشور لازم است تا این نگرانی‌ها و مشکلات و عوامل بنیادی آن‌ها را مورد رسیدگی قرار دهند، اعتمادسازی کنند و از هر اقدامی که می‌تواند به تشدید تنش‌ها و برانگیخته‌شدن احساسات عامه منجر شود، خودداری ورزند. این دو کشور همسایه در مبارزه با تروریسم نگرانی‌ها و منافع مشترک دارند. آنان می‌توانند با هم موفق شوند یا با هم ناکام بمانند.

من از تبادلات مثبت پس از انتخابات اخیر پاکستان میان رئیس‌جمهور کرزی و صدراعظم نواز شریف، و همچنان از ازسرگیری تماس‌های نظامی در سطح بلند میان دو کشور با اشتراک نیروی بین‌المللی کمک به امنیت یا آیساف، دلگرم شده‌ام.

آقای رئیس،

کنفرانس بزرگی که ماه آینده در کابل برگزار می‌شود، پیشرفت‌های به‌دست‌آمده در زمینه تعهدات متقابل مربوط به اصلاحات حکومتی و کمک‌های ملکی بین‌المللی را که یک سال پیش در توکیو صورت گرفته بود، مورد ارزیابی قرار خواهد داد. گفت‌وگوی صریح میان دولت افغانستان و شرکای بین‌المللی آن باید به یک دستورکار تازه و نیرومند برای اقدام در سال پیشرو منجر گردد.

از جمله دستاوردهای مشخص و دشوار، تنها مسایل مربوط به انکشاف اقتصادی و حکومت‌داری خوب نیست، بلکه در این مقطع از روند انتقال، مسایل مرتبط به انتخابات و حقوق بشر نیز شامل می‌باشد. این مسایل به ارکان بنیادی دولت افغانستان می‌پردازند.

تقرر کمیشنران جدید حقوق بشر در کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در این هفته، نگرانی‌هایی را در مورد این که آیا روند تقرر با اصول و معیارهای بین‌المللی مطابقت داشته و الزامات قانونی افغانستان در زمینه شفافیت، مشورت‌های گسترده و گزینش افراد مستقل و واجد شرایط را برآورده ساخته است یا خیر، به‌میان آورده است. این نگرانی‌ها در حال حاضر از سوی دفتر کمیشنر عالی حقوق بشر در ژنیوا تحت بررسی قرار دارد و همچنان از سوی نهاد بین‌المللی اعتباردهی مربوط به چنین نهادهای ملی حقوق بشر، بیشتر بررسی خواهد شد. در این میان، کارکرد کمیسیون تحت نظارت و بررسی جدی‌تر قرار خواهد گرفت.

تطبيق قانون منع خشونت عليه زنان، در راستای حمایت و ترویج حقوق زنان و دختران افغان و نیز حفظ دستاوردهایی که آنان در یک دهه گذشته به دست آورده‌اند، یکی دیگر از مکلفیت‌های اساسی به‌شمار می‌رود.

مشارکت برابر و معنادار زنان در زندگی اقتصادی، سیاسی و عامه، در افغانستان از سوی قانون اساسی تضمین گردیده و در سطح جهانی به‌عنوان امری محوری برای بهبود انکشاف اجتماعی، از جمله صحت و رفاه کودکان - که آینده هر ملت را تشکیل می‌دهند - به رسمیت شناخته شده است. تمویل‌کنندگان عمده بین‌المللی به‌روشنی تأکید دارند که هرگونه تضعیف این تعهدات، از جمله تضعیف قانون منع خشونت علیه زنان و روند تطبيق آن، تأثیر مستقیم و منفی بر کمک‌های بین‌المللی آینده خواهد داشت.

آقای رئیس،

شاخص‌های بشردوستانه افغانستان که از قبل شدیداً در سطح پایین قرار دارند، با محدود شدن فضای فعالیت‌های بشردوستانه بیشتر در معرض خطر قرار گرفته‌اند. اما پاسخ‌دهی بشردوستانه به‌تنهایی کافی نخواهد بود؛ بلکه باید به راه‌حل‌های پایدار و تقویت ظرفیت حکومت توجه و اولویت بیشتری داده شود. این امر شامل تمرکز بیشتر انکشافی بر سیستم‌های مدیریت حوادث، بی‌جاشدگان داخلی و مهاجرین، بازگشت کاملاً داوطلبانه آنان، معیشت‌های پایدار، و حفظ دسترسی و کیفیت نظام صحتی می‌گردد.

آقای رئیس،

این یک مقطع حساس است. مسیر پیش‌رو برگشت‌ناپذیر است، اما ما نیاز داریم با هم کار کنیم - مقام‌های افغان، مردم افغانستان و شرکای بین‌المللی - تا اطمینان حاصل شود که این روند پایدار می‌ماند.

دستاوردهایی برای گزارش‌دادن وجود دارد؛ اما عقب‌گردها پدیدار می‌شوند و ناگزیر بوده و خواهند بود.

آنچه نیاز است، قابل‌پیش‌بینی‌بودن و اعتماد است. تلاش‌های قاطع داخلی و خارجی لازم است تا ثابت سازد که سناریوهای بدبینانه نادرست اند. این کار دشوار اما ممکن است.

از توجه شما سپاسگزارم